

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 972-10-11

בפני כב' השופט אלון גבזון

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד גיל שחף

נגד

אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד רפי שדרמי

פסק דין

בתובענה זו נדרש בית המשפט להכריע האם יש לחייב את הנתבעת, גבי XXXX (להלן: "הנתבעת") לשלם לתובע, מר XXXX (להלן: "התובע") פיצוי כספי בסך של 150,000 ש"ח בשל אחריותה הנטענת לאי קיום מפגשים בין בתם הקטינה של הצדדים XXX (להלן: "הקטינה") לבין אביה התובע.

רקע:

1. הנתבעת והתובע נישאו בשנת 1983.
מנישואיהם נולדו להם ארבעה ילדים. שלושה בנים בגירים: XXXX (נשוי), XXX (להלן: "האחים" או "הבנים") והקטינה מושא תובענה זו ילידת XXX, בת XXX נכון למועד פסק הדין.
2. במהלך חודש מאי 2011 עזב התובע את בית המגורים המשותף יחד עם הבנים XXXX. ממועד זה ואילך מנהלים הצדדים מספר הליכים בבית המשפט לענייני משפחה, לרבות תביעה למזונות אשה וקטינה (תמ"ש XXXX) שפסק הדין בו ניתן ביום XXX, תביעת לשון הרע שהגישה

הנתבעת כנגד התובע ונדחתה בפסק הדין מיום XXX (תמ"ש XXXX) וכן תביעות לאיזון משאבים, סעדים הצהרתיים, דמי שימוש וכיו"ב.

3. במקביל מתנהלת בתמ"ש XXX תובענה בעניין משמורתה של הקטינה והסדרי הראיה שבינה לבין התובע (להלן: "תיק המשמורת").

מתיק המשמורת עולה כי מסוף שנת 2011 לא התקיימו מפגשים בין התובע לקטינה.

בהחלטה מיום XXX, לאחר שבית המשפט נפגש עם הקטינה ושוחח עמה, ניתנה החלטה לפיה נקבעו הסדרי ראיה בין התובע לבין הקטינה אחת לשבוע בקניון בנוכחות האח XXXX.

בדיון שהתקיים ביום 02.10.2013 הודיע ב"כ התובע כי המפגשים מתקיימים בהתאם להחלטת בית המשפט למעט מספר מפגשים שלא התקיימו עקב החגים.

בהחלטה מיום XXX נקבע כי המפגשים יתקיימו באותה מתכונת ובאותו מקום גם ללא נוכחותו של הבן XXXX במפגשים.

ביום XXX הגיש התובע בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט בטענה שהנתבעת ביטלה מפגש ללא שקבעה מועד חלופי לקיום המפגש.

הנתבעת הגישה תגובתה לבקשה וזו נקבעה לדיון במועד הקבוע לצדדים בחודש פברואר.

בשולי הדברים ובהמשך לאמור לעיל יצויין כי לאחר שנקבע כי הבקשה תידון במועד הקבוע לדיון עתר התובע בשנית למתן החלטה נוכח התפתחויות שארעו ממועד בו ניתנה ההחלטה. לאחר קבלת תגובת הנתבעת נקבע בשנית כי הבקשה תבחן במועד הדיון.

טענות התובע:

4. הנתבעת מחבלת בקשר של הקטינה עם התובע ועם אחיה, ופוגעת בקטינה עצמה. הנתבעת מונעת קשר בין הקטינה לבין אביה ואחיה ומסיתה את הקטינה נגדם.
  5. הנתבעת עושה דין לעצמה ביחס לקיום הסדרי הראיה.
  6. הנתבעת משתמשת בקטינה ככלי במאבק נגד התובע.
  7. הנתבעת אינה לוקחת חלק בטיפול שהומלץ על ידי גורמי הרווחה.
  8. הנתבעת מעלה טענות שקריות כנגד התובע. הנתבעת טענה כי התובע שיכור וכי התובע והבן מתן עלולים לפגוע מינית בקטינה.
  9. הנתבעת אינה פועל לעידוד קשר נורמטיבי בין הקטינה לבין אביה.
  10. מעשיה של הנתבעת מסבים לתובע כאב וסבל וגורמים לסרבנות קשר של הקטינה כלפי אביה התובע.
  11. לטענת התובע פעולותיה ומחדליה של הנתבעת מהווים הפרה של חובת הזהירות המוטלת עליה כהורה המהווים התרשלות וגרמו לתובע לנזק. כמו כן טוען התובע כי הנתבעת הפרה חובה חקוקה שהיא חובת תום הלב ללא סיבה מבוררת.
- הנזקים הנתבעים הם עלויות טיפולים פסיכולוגיים עתידיים לקטינה, פיצוי בגין אי מימוש זכות ההורות של התובע, מניעת קשר בין התובע לקטינה, פגיעה בכבוד האדם של התובע, כאב וסבל עלויות ההתמודדות עם הפרת הסדרי הראיה תשלומים למומחה בזבז שעות עבודה ושכ"ט עו"ד.

טענות הנתבעת:

12. עובר לפרוץ הסכסוך ולאחריו התייחס התובע לנתבעת בצורה מחפירה ומשפילה לרבות בפני הילדים.

13. התובע ערב את שני הבנים, XXXX בסכסוך ועלה בידו להסיתם כנגד הנתבעת עד כדי אמירות קשות שאמרו הבנים כלפיה בפומבי.

גם את הבן XXXX הסית התובע עד כי בימי השבעה על אמה של הנתבעת ישב הוא על מזרן האבלים ואמר שהוא יושב שבעה על אמו - הנתבעת.

14. התובעת מכחישה כי חבלה בהסדרי הראיה שבין הקטינה לתובע.

הנתבעת מדרבנת את הקטינה להתקשר לתובע.

הנתבעת חפצה בטובת הקטינה.

15. התובע אינו יוצר קשר עם הקטינה מעבר למועדי הסדרי הראיה.

התובע נוקט בדרך בה הוא אוסף את הקטינה ברכבו מתווכח עמה וזורק אותה מרכבו חזרה הביתה לאחר עשר דקות.

התובע אינו מעוניין בקיום הסדרי הראיה ואינו חפץ לראות את הקטינה.

התובע מעולם לא דאג לצרכי הקטינה רגשית ומקצועית, הנתבעת היא זו שהשקיעה מזמנה להכנת שיעורים עם הקטינה קריאת ספרים חוגים ובילויים והיא הדמות המרכזית בחיי הקטינה.

התובע עושה שימוש בקטינה ככלי ניגוח, אינו מעוניין בטובתה ואינו רגיש לצרכיה.

התובע חוקר את הקטינה במהלך המפגשים. כאשר הקטינה מצויה בביתו של התובע הוא אינו מתייחס אליה ונוהג להותיר אותה מול הטלוויזיה בעוד הוא משוחח בטלפון בחדר אחר, לעיתים התובע נהג לקיים את המפגשים במקום עבודתו (XXX).

באחד המפגשים שהתקיימו בבית העסק החל התובע להסריט את הקטינה במכשיר הטלפון הסלולארי וסרב להפסיק למרות הפצרותיה של הקטינה עד כי הקטינה ברחו החוצה לאזור התעשייה בו מצוי העסק והתקשרה בעזרת אחיה לתובעת.

הקטינה חוזרת לא פעם מהמפגשים עם כאבי בטן וכאבי ראש, כשהיא כעושה ועצבנית כתוצאה מהתנהגות התובע ועל כן היא מסרבת ללכת לתובע.

התובע מנסה להסית את הקטינה כנגד הנתבעת כפי שעשה עם שלושת הבנים.

התובע הוא שאינו מקיים את הסדרי הראיה בתירוצים שונים.

16. הנתבעת אינה זקוקה להדרכה הורית. גורמי הרווחה המליצו כי התובע יקח חלק בהדרכה הורית והוא שבוחר שלא לעשות כן.

החלת דיני הנזיקין במרחב המשפחתי:

17. לטענת התובע, כמפורט בסעיף 56 לסיכומיו עומדת לו עילת תביעה נזיקית בשל רשלנותה של הנתבעת (סעיף 35 לפקודת הנזיקין) ובשל הפרת הוראה חקוקה על ידה (סעיף 63 לפקודת הנזיקין).

18. בשנים האחרונות ניתן להבחין בתביעות נזיקיות שונות ומגוונות המוגשות לפתחו של בית המשפט לענייני משפחה, וזאת אף מכוח עוולות "כלליות" ו"עוולות המסגרת" שבפקודת הנזיקין.

כבר בראשית הדברים אומר כי דעתי אינה נוחה מסוג זה של תביעות נזיקיות, ואבהיר.

19. אכן המשפט ובכללו דיני הנזיקין אינם נעצרים על מפתנו של התא המשפחתי, אך סבורני כי החלת העוולות הכלליות של דיני הנזיקין במרחב המשפחתי צריך להעשות, אם בכלל, במשורה ובזהירות יתרה, וזאת מהטעמים הבאים:

א. היענות לתביעות מסוג זה במסגרת "עוולות המסגרת" שבפקודת הנזיקין תיצור חקיקה שיפוטית שתפתח את הסכר בפני פרץ של תביעות בין בני זוג ואף תלבה אותן. **ראה לעניין זה פסק דינה של כבוד השופטת בן שחר בתמ"ש 15971/12/09 (ראשל"צ) מיום 1/12/11.**

ב. כאשר עסקינן במשפחה עם ילדים, היענות לתביעות מסוג זה, לא רק שתלבה את היחסים שבין ההורים אלא עלולה להביא לפגיעה באושרם של ילדיהם. **ראה לעניין זה ב. שמואלי, תביעות נזיקין בין בני זוג- התדינות או חסינות, מחקרי משפט כ"ז, התשמ"א-2011.**

ג. על בית המשפט לבחון היטב האומנם ראויה הסוגיה המובאת לפניו להיבחן במשקפיים נזיקיות או שמה בחינה שכזו רב בה הנזק על התועלת. **ראה לעניין זה פסק דינו של כבוד השופט ויצמן בתמ"ש 658/02/10 (כפר סבא) מיום 15/12/11.**

ד. החלת עוולות כלליות שלא במשורה במסגרת התא המשפחתי עלול להביא למדרון חלקלק ולהצפתו של בית המשפט בתביעות מסוג זה, ואף בתביעות אבסורדיות.

ה. ישנם היבטים מסויימים בחיי המשפחה, שההכרעה השיפוטית זרה להם וראוי שתישאר כך. **ראה לעניין זה את דבריו של כבוד השופט איתי כ"ץ בתמ"ש (ירושלים) 17493/06 מיום 27/11/11 כי " לא כל קושי בחיי הנישואין, מהווה יסוד תשתית לקיומה של עוולה נזיקית ואין לתרגם כל רגש סובייקטיבי שהוא של מי מבני הזוג למושגים משפטיים".**

ו. אין למהר ולפנות לדיני הנזיקין ולעוולות המסגרת שבפקודת הנזיקין כאשר קיימות "תרופות" בדיני המשפחה.

כך לדוגמה, במקרה של אי קיום הסדרי ראייה בין הקטין לבין ההורה שאינו משמורן, יכול בית המשפט להורות על העברת המשמורת. לגישה, הורה משמורן שאינו מסוגל לוודא כי הקטין שבמשמורתו יקיים את הסדרי הראיה עם ההורה האחר, ייתכן שאינו יכול להמשיך ולשמש כמשמורן.

דוגמה נוספת, במקרה של הפרת הסדרי ראייה יכול בית המשפט להורות על הפעלת הסנקציות מכוח הפקודה לביזיון בית המשפט. ראה לעניין זה דבריו של חברי כבוד השופט אסף זגורי בא"פ 56076/07/12 (נצרת) מיום 7/12/13 לפיהם " החלטה זו נועדה להבהיר שצו שיפוטי אינו דף נייר. ומי שהחלטה שיפוטית מבזה, ייקנס. ומי שצו של בית משפט ביודעין מפר, ייאסר".

20. לסיכום אומר כי מקובלת עלי גישתו של כבוד השופט ויצמן בתמ"ש 658/02/10 מיום 15/12/11 כי המדיניות השיפוטית הראויה בכל הקשור לתביעות נזיקיות מכוח העוולות הכלליות מחייבת את צמצומן וכי " על אף שדרך של תביעות נזיקיות אינה נעצרת על מפתנו של בית המשפט לענייני משפחה הרי שאין לאפשר להן מסלול אוטומטי ו"חלק" ועל ביהמ"ש לדקדק ולבחון היטב, נוכח טיבו וטיבעו של התא המשפחתי, האם מתן הסעד הנזיקי הינה הדרך הראויה להתמודד עם התובענה שהונחה לפיתחו".

ובכל הקשור לתביעה נזיקית בגין הפרת הסדרי ראייה אין לי אלא לחזור על דבריו של כבוד השופט ויצמן בפסק הדין הנ"ל כי " .... נראה כי איזון נכון בין האינטרסים הנזכרים לעיל יהא במתן סעד מתוך דיני הנזיקין אך ורק באם עסקינן בהפרה משמעותית וגסה של הסדרי הראיה אשר נעשתה בזדון ותוך קיפוח מוחלט של טובת הקטין וזכויותיו של ההורה האחר, וכן אחר שנוודא כי אין בנמצא סעד חלופי אשר יהא בו מחד לרפא את הנזק לנפגע ומאידך לא לפגוע פגיעה יתרה במירקם המשפחתי".

21. חרף האמור לעיל, ברור כי אין לחסום תביעות נזיקיות במרחב המשפחתי כאשר האינטרס הציבורי חובר לאינטרס הפרטי במטרה למגר תופעות שאין מקום להגן עליהם, כדוגמת מקרים של אלימות בתוך המשפחה.

דיון והכרעה:

22. לאחר שעיינתי באשר הוגש בתיק ושמעתי את העדים, ולאור המדיניות השיפוטית הראויה במקרה של תביעות נזיקיות בכלל ותביעות נזיקיות בגין

הפרת הסדרי ראייה בפרט, מצאתי כי דין התביעה להדחות וזאת מהטעמים שאפרט להלן:

א. התובע לא הצליח להוכיח התנהגות רשלנית של הנתבעת והפרת חובה חקוקה מצידה. וודאי ובוודאי שלא הוכח כי מדובר בהתנהגות מכוונת או זדונית מצד הנתבעת.

טענתו של התובע כי הנתבעת מסיתה את הקטינה וזהו המקור לכישלון הקשר (ראה לעניין זה עמ' 10 שורות 8-13 לפרוטוקול מיום 2/10/13) לא הוכחה.

אכן, מאשר הובא בפני (ראה לעניין זה נספח ג לכתב התביעה) עולה כי הנתבעת לא בדיוק עודדה את הקשר שבין הקטינה לבין אביה. עם זאת, סבורני כי התנהגותה לא הגיעה לכדי גיבושה של עוולה נזיקית.

יש לציין כי לא הובאה כל ראייה ממנה עולה כי הנתבעת פועלת באופן אקטיבי ומודע למניעת הקשר שבין הקטינה לתובע. עיון בתסקירה של עו"ס לסדרי דין ד"ר גלין מיום 30.11.2011, נספח ג' לכתב התביעה (להלן: "התסקיר"), מציג אפשרות לכך שעמדתה של האם באה לידי ביטוי ביחסים הרגשיים שבינה לבין הקטינה ומשליך על עמדת הקטינה ולא באה כל טענה כלפי הנתבעת כי היא במודע ובמכוון מעבירה מסרים אלו לקטינה. יתרה מכך, מן התסקיר עולה כי ככל הנראה עמדותיה של הנתבעת הן תוצאה של חוויות רגשיות אותן היא חוותה, ביניהן פטירת אמה ואובדן הקשר עם בניה הבוגרים (אליו אתייחס גם בהמשך).

ב. מן התסקיר המקיף והמעמיק של ד"ר גלין לעיל עולה כי לשני ההורים תרומה לקשיים בקשר שבין התובע לבין בתו. כל צד תרם את חלקו בבחינת "כדור שלג" מתגלגל. כל צד מפנה את בית המשפט לחלק המתאים לו בתסקיר, תוך התעלמות מהתמונה הכוללת. ובמקרה דנן התמונה הכוללת היא ברורה ואין בה כדי לנקות אף אחד מהצדדים שבפני.

מן התסקיר עולה כי בשל הקושי בקשר שבין התובע לקטינה הוא זקוק לאישורים מן הקטינה על אהבה ועל מקומו כאב בחייה וכי התנהלות זו מכבידה על הקטינה בפרט כאשר האם נוכחת.

בין היתר מתוארים בתסקיר מפיה של הקטינה, דברים שנאמרו לה בנוכחות האב על ידי הבן XXX בגנות הנתבעת.

במסגרת התסקיר מתייחסת ד"ר גלין לכך שהדגישה בפני הצדדים החשיבות בהפרדה בין הסכסוך הזוגי הקשה לבין ההתנהלות ההורית למול הקטינה. ד"ר גלין מתארת את מצב הדברים במילים אלו: **"האם מנסה להרחיק את הבת מאביה ואחיה והאב מנסה להחזיק בחוסר רגישות כלפי צרכיה וקשייה הרגשיים של XXX בקונסטלציה המשפחתית הסבוכה"**.

כמו כן בפגישה נוספת של התובע עם הקטינה הוא חשף אותה בעקיפין לקונפליקט שהתרחש ביניהם בפגישה קודמת וגם להפסקת המפגשים.

סבורני כי במצב זה, כאשר מסתבר לבית המשפט כי לשני ההורים חלק בקשיים שבקשר שבין התובע לקטינה, אין מקום להחלת דיני הנוזיקן במרחב המשפחתי.

ג. זאת ועוד, מדווח העדכון של הפסיכולוג הקליני, דר' דניאל גוטליב מיום 8/10/12 (נספח ג לתצהיר עדותה הראשית של הנתבעת), עולה כי **"המפגשים בעיתיים בשל קשיים משמעותיים של האב להסביר לה פנים. הילדה מעוניינת בקשר, אולם בתנאים שלה, תנאים אשר אינם בלתי סבירים אולם קשים לאב לקבל"**.

התובע אשר עותר לקבלת פיצוי כספי נזיקי מגרושתו, ראוי שינהג בתום לב ומתבקש כי התנהגותו שלו תהא חפה מאותה עוולה שהוא תולה בבת זוגתו.

ד. למחנאות שנוצרה בתוך המשפחה מיד עם פרוץ הסכסוך, תרומה גדולה לכישלון הקשר שבין האב לבין הקטינה. מדובר במשפחה שסועה וקרועה כאשר שלושת הבנים הבגירים "לקחו צד" וניתקו כל קשר עם אמם-הנתבעת, ומנגד הקטינה אשר הזדהתה עם מצוקתה של אמה, נעמדה לצידה.

אינני מקבל את טענתו של הנתבע לפיה "מה קשור XXX לילדים הגדולים"
(עמ' 10 שורה 6 לפרוטוקול מיום 2/10/13).

הקשר שבין אובדן היחסים של הנתבעת עם בניה לבין התנהלותה עם הקטינה עובר כחוט השני בכל ההליכים הקשורים למשמורת הקטינה, ובא לידי ביטוי בתסקיר הנ"ל וכן בדיווח הנ"ל של ד"ר גוטליב אשר מציין "האב (התובע א.ג.) לא גרם למפגש ביני לבין האם (הנתבעת א.ג.) והבנים כמצוות בית הדין הרבני. הוא לא גרם לכך שהבנים יצרו איתי קשר כפי שביקשתי".

התובע אינו רואה את ההקבלה שבין מערכת היחסים של הבנים עם הנתבעת לבין זו שלו עם הקטינה אך בשל העובדה שהבנים בגירים (עמ' 15 ש 3-1 לפרוטוקול). אכן הבנים הם בגירים ומשום כך אין הם מושא התדיינות ישירה בבית המשפט. עם זאת אין לי ספק שלמרות בגירותם יכולת ההשפעה של התובע עליהם ועל מעשיהם היא משמעותית. היא היתה משמעותית דיה כדי להביאם ליתן תצהיר בפני עו"ד כנגד אמם במסגרת תביעת המזונות ולהגיע ליתן עדות כנגדה וכן כדי להביא את הבן XXX ליתן תצהיר וגם להגיע לעדות לטענתו בניגוד לרצונו (עמ' 20 ש' 17-18 לפרוטוקול).

אין חולק כי הבנים עובדים או עבדו בחברה המנוהלת על ידי התובע, פרנסתם תלויה בו וחלקם נסמכים על שולחנו באופן מלא או חלקי. גם מכח עובדה זו יש לתובע השפעה על מהליכיהם ופעולותיהם, אני משוכנע כי היתה לו היכולת להניעם לחדש את הקשר עם אמם ולו ברמה מינימלית אף שלא לשמה בשלב ראשון ומתוך תקווה שמתוכה יבואו לשמה.

צר לי כי התובע לא השכיל להבין את הקשר שבין אובדנה של הנתבעת את הקשר עם בניה לבין קשייו בקשר שלו עם הקטינה, למרות שהדברים עלו לא פעם ולא פעמיים כעניין בעל משמעות כמפורט לעיל, ולא עשה דיו כדי להוביל לחידוש הקשר בין הבנים לאמם.

במקום זאת בחר התובע להגיש תצהיר מטעם בנו XXX גם במסגרת הליך זה (לאחר שהבנים העידו כבר במסגרת התובענה למזונות) ולשוב להעמידו

במרכז הסכסוך שבין הצדדים במקום להותיר אותו ואת אחיו ואחותו הקטינה מחוץ לגדר המחלוקת.

אין לי ספק כי קיומו של קשר בין הבנים לאמם יכול להביא לחיזוק הקשר שבין התובע לקטינה, בכך שיסיר נטל גדול מעל כתפיה של קטינה ויקל על מצוקתה הנפשית ועל הצורך שלה לעמוד לצידה של אמה הנתבעת ולרצות אותה גם בדרך בה היא מתנהלת מול אביה התובע (ראה לעניין זה עמ' 3 לתסקיר).

יצויין ויודגש כי אין באמור לעיל כדי להסיר מן הנתבעת את אחריותה שלה לאובדן הקשר שלה עם הבנים. נראה כי האמור ביחס לאחריות הצדדים שניהם לקשים בקשר של הקטינה עם התובע נכון גם ביחס לאובדן הקשר שבין הבנים לנתבעת.

למרבה הצער כעת כל צד נאחז באשר "עלה בידו לתפוס" ואינו מאפשר לילדים ש"לצידו" להיות בקשר משמעותי או בכלל עם ההורה האחר.

ה. סבורני כי בנסיבות העניין קבלת התביעה ופסיקת פיצוי לתובע, לא רק שלא יועילו בנסיבות המקרה לחיזוק הקשר שבין התובע לבין בתו הקטינה, אלא עלולים לפגוע בקשר זה שהוא ממילא בשלבים של בניה עם תקווה לחיזוקו ולהבאתו למצב של יציבות.

אשר על כן, ומהנימוקים המפורטים לעיל, החלטתי לדחות את התביעה .

כתב התביעה והראשי הנזק:

23. מעבר לצורך, מצאתי גם להתייחס בפסק הדין לאופן בו נוסח כתב התביעה. בתביעת נזיקין חייב התובע לפרט בכתב התביעה כל נזק שאירע לפני הגשת התביעה לפי ראשי הנזק, תוך פירוט שיעור הנזק שנגרם לו בגין כל אחד

ואחד מראשי הנזק, שכן נזק כזה הוא בבחינת נזק מיוחד הטעון פירוט. **ראה לעניין זה תקנה 78 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.**

על התובע העותר לפיצויים להוכיח את הנזק שנגרם לו - הן הנזק הממוני המיוחד והן הנזק הלא ממוני, ולכל הפחות מצופה ממנו כי יציין מה הסכום הנתבע על ידו בגין כל ראש נזק.

24. עיון בסעיף 40 א-40 ז לכתב התביעה מלמד כי במקרה שבפני לא פירט התובע את שיעור הנזק הנתבע על ידו בכל אחד מראשי הנזק המפורטים בתביעתו, והסתפק בנקיבת סכום גלובלי - סעיף 43 א לכתב התביעה. התובע אף לא השכיל לתקן את מחדלו בתצהיר עדותו הראשית.

גם מטעם זה דין התביעה להדחות. כך הבהיר בית המשפט בתא (ת"א) 21630/04 יהלום נ' יהלום (פורסם בנבו 06.04.2008) כי " **בהעדר פירוט של רכיבי הנזק והיקפו בכתב התביעה ובתצהיר התובעת, אין מנוס מלדחות עתירת התובעת לתשלום פיצוי כספי כלשהו.**"

25. בסיכומיו צמצם למעשה התובע את תביעתו לנזק שאינו ממוני (סעיפים 65, 65 ד ו 65 יא לסיכומי התובע), תוך שהוא מותיר את נזקו זה על סכום התביעה - סך של 150,000 ₪. יחד עם זאת, סבורני כי אין בכך כדי לתקן את החוסר כמפורט לעיל והקיים בכתב התביעה ובתצהיר העדות.

לסיכום:

26. לאור האמור לעיל, אני מורה על דחיית התובענה.

התובע ישלם לנתבעת הוצאותיה בסך של 10,000 ₪ וזאת תוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

27. חרף דחיית התובענה , מצאתי לנכון להעביר לצדדים מסר ברור ותקיף כי מותב זה רואה ויראה בחומרה רבה כל פגיעה של מי מהצדדים בקשר של ההורה האחר עם הקטינה, ולא יהסס לנקוט באמצעים העומדים לרשותו, ככל שאלו יתבקשו ויתבררו, כדי לאכוף את הצדדים לקיים החלטות שיפוטיות. ואין לי אלא שוב להפנות הצדדים להחלטתו של חברי כבוד השופט אסף זגורי בא"פ 56076/07/12 הנזכר לעיל.

טוב יעשו הצדדים אם יתעלו מעל המחלוקות שביניהם אשר מתבררות כסדרן בהליכים המתאימים, יוציאו את הקטינה כגורם במאבק ויחוסו על נפשה. טוב יעשו הם אם ינהגו כך גם ביחס לבניהם הבגירים. בעניין זה ראוי כי יעינו היטב בדבריו של XXX בעדותו בתיק זה **..נראה לי שהגיע הזמן שיהיה פה שלום בין שני הצדדים. בכל זאת זה המשפחה שלי, היא אמא שלי והוא אבא שלי**.

28. אני מתיר את פרסומו של פסק הדין וזאת ללא שמות הצדדים וללא פרטים מזהים.

29. המזכירות תשגר את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ד, 29 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.